

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งสำหรับความเจริญของสังคม และประเทศชาติ เพราะช่วยให้ประชาชนของชาติเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ รู้จักใช้เหตุผล มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง ของครอบครัวและทางสังคมโดยส่วนรวม สามารถเสริมสร้างกระบวนการพัฒนาทางเศรษฐกิจทำให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรือง เพราะถ้าพลเมืองส่วนใหญ่ในประเทศได้รับการศึกษาดี ย่อมเป็นกำลังสำคัญที่จะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานแก่ครูและนักเรียน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ตอนหนึ่งว่า “การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศย่อมทำได้สะดวกรวดเร็ว” (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, 2524 : 3) รัฐบาลได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษา จึงได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 มาตรา 96 ว่า รัฐพึงสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาพลเมืองของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ในแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2535 หมวดที่ 1 ว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ด้านของประเทศ โดยนัยดังกล่าวความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาจึงเน้นการพัฒนาบุคคลใน 4 ด้านอย่างสมดุลและกลมกลืนกัน คือด้านสติปัญญา ด้านจิตใจ ด้านร่างกายและด้านสังคม (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 : 8-9)

การจัดการศึกษาที่ดี จะต้องมิมีแนวทางในการจัดเพื่อให้เกิดคุณภาพ มีรูปแบบที่เป็นโครงสร้างแน่นอนสำหรับกำหนดแนวทางของการศึกษาก็คือหลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็น “หัวใจของการศึกษา” (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2527 : 33) เพราะหลักสูตรเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่แสดงถึงแง่มุมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา อันได้แก่ ความมุ่งหมาย ขอบเขตของเนื้อหาวิชา

การจัดประสบการณ์การศึกษาการวัดผลประเมินผล เพื่อให้การศึกษาดำเนินไปอย่างมีระบบระเบียบ เป็นขั้นตอน ประสบผลสำเร็จทางการศึกษา ฉะนั้นการจัดการศึกษาจะดีหรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของหลักสูตร (สุมิตร ภูณานกร, 2523 : 10)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาเพื่อเน้นการพัฒนาบุคคลไว้ 4 ด้าน คือ ด้านปัญญา จิตใจ ร่างกายและสังคม สำหรับการพัฒนาด้านร่างกายนั้น ได้กำหนดเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนว่า “บุคคลที่ได้รับการศึกษาพึงมีร่างกายเจริญเติบโตเหมาะสมกับวัย รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัยทั้งของตนเองและสมาชิกในครอบครัวให้สามารถพัฒนาสมรรถภาพของร่างกายให้เหมาะสมกับการงานและอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 8) จะเห็นได้ว่าความมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านร่างกายนั้นก็คือความสำคัญของการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษาในโรงเรียน

วิชาพลศึกษาจึงมีความสำคัญในการพัฒนามนุษย์ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าวิชาอื่นๆและสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าทำให้คนเราขาดการออกกำลังกายที่จะทำให้ร่างกายแข็งแรง เพราะการพัฒนากำลังคนนั้นนับว่าเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาประเทศ ผลงานทุกสิ่งทุกอย่างที่จะกระทำให้ได้ต้องมีประสิทธิภาพนั้น หมายถึง คนจะต้องมีพลานามัยแข็งแรง สิ่งที่จะช่วยพัฒนาคนให้มีร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บมีความอดทนก็มีอย่างหนึ่งคือ การพลศึกษานั้นเอง (บุญสม มาร์ติน, 2517 : 45)

เพื่อให้การดำเนินงานการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาสอดคล้องกับกระบวนการบริหารหลักสูตรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร ควรให้ความสำคัญกับการบริหารหลักสูตรใน 3 ด้าน คือ ด้านการวางแผนหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปใช้และด้านการประเมินหลักสูตร (สันต์ ขรรชมบำรุง, 2527 : 158)

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา ได้มีผู้ประเมินผลการบริหารหลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในด้านการวางแผนหลักสูตร พบว่าการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง การประสานงานยังไม่เป็นทางการ บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอและมีวุฒิวิชาเอกไม่ตรงกับวิชาที่สอน งบประมาณได้รับล่าช้าและไม่เพียงพอ อาคารสถานที่ไม่เพียงพอ วัสดุครุภัณฑ์ประกอบการเรียนไม่เพียงพอ (คณะกรรมการประเมินผลโครงการนำร่อง, 2535 : 186 - 187 ; ทองอ่อน ปิตถาวโร, 2535 : 196; ไพศาล หวังพานิช, 2535 : 51-52 และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 27-28) ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่าเรื่องการใช้หลักสูตร เทคนิคการสอนและการจัดการเรียนการสอน การจัดทำแผนการสอน การจัดทำสื่อ

การสอนและนวัตกรรมการวัดผลประเมินการเรียนรู้ การแนะแนวการศึกษาและอาชีพยังมี ปัญหาอยู่มาก (กรมวิชาการ, 2535 : 38) ด้านการประเมินผลหลักสูตร พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการจัดนิเทศติดตามผลและประเมินผล (บรรจบ คำคุณ, 2532 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการบริหารหลักสูตร ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยทั่วไปไปยังประสบปัญหาอยู่หลายประการด้วยกัน นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ของผู้ใช้หลักสูตร วิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหลายฝ่ายสรุปได้ว่าเป็นหลักสูตรที่เน้นกีฬามากเกินไป ทำให้มีลักษณะกีฬาศึกษามากกว่าเป็นพลศึกษา ควรมีการเพิ่มเติมกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อสำรวจและสนองความถนัด ความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนทบทวนจุดประสงค์ของหลักสูตร ให้เป็นจุดประสงค์ของพลศึกษาอย่างแท้จริง (กรมวิชาการ, 2534 : 4-5)

สำหรับการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาสและสตูล ยังไม่มีการศึกษาวิจัย และผลจากการนิเทศของศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 2 ทำให้ทราบว่าโรงเรียนดังกล่าวยังมีปัญหาอีกมากเกี่ยวกับ สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เอกสารหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน สถานที่สอน พลศึกษา เป็นต้น ผู้บริหารโรงเรียนยังไม่เข้าใจบทบาทหรือธรรมชาติของวิชาพลศึกษา จึงไม่ให้ความสำคัญ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา ส่วนครูผู้สอนส่วนมากไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ไม่ชัดเจนในการใช้หลักสูตร เทคนิคการสอนและการประเมินผล ทำให้ครูผู้สอนเน้นทักษะกีฬามากกว่าให้นักเรียนรู้คุณค่าของการออกกำลังกาย ผู้เรียนจึงมีความสนใจน้อย และมีทัศนคติที่ไม่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา เนื่องจากวิชาพลศึกษามีหน่วยการเรียนน้อย และไม่มีผลต่อการสอบในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทางด้านหลักสูตรพบว่า เมื่อนักเรียนเรียนแล้วไม่สามารถใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพของตนเองได้ เนื่องจากหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายกว้างเกินไป ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และเนื้อหาวิชาไม่สัมพันธ์ต่อเนื่องกันในแต่ละระดับชั้น บางรายวิชาไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา ประจำสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 2 ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบวิชาพลศึกษาโดยตรง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษาในด้านการวางแผนหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตรเพื่อทราบว่าการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 2 มีสภาพเป็นอย่างไร และบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือไม่ นอกจากนี้ต้องการทราบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ใน

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 กับครูหัวหน้างานวิชาการโรงเรียน ที่มี
 เพศ ประสบการณ์ และวุฒิทางการศึกษาดำเนินว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนว
 ทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา รวมทั้งจัดการนิเทศให้โรงเรียนสามารถบริหาร
 หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ของ
 หัวหน้างานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 ผู้วิจัยได้กำหนด
 วัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ของหัวหน้างาน
 วิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของพฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา
 ของหัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 ที่มีเพศต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของพฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา
 ของหัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 ที่มีวุฒิทางการ
 ศึกษาต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างของพฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา
 ของหัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 ที่มี
 ประสบการณ์ต่างกัน
5. เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา
 ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 2 ใช้เป็นแนวทางจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
 และบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาต่อไป

สมมติฐาน

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ของ หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 มีสมมติฐานดังนี้

1. หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรม การบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาต่างกัน
2. หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีวุฒิต่างกัน มีพฤติกรรม การบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาต่างกัน
3. หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน มี พฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาต่างกัน

ความสำคัญและประโยชน์

การวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญและประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้

1.1 ทำให้ทราบพฤติกรรมกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2

1.2 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับ มัธยมศึกษา ระหว่างหัวหน้างานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขต การศึกษา 2 ที่มีความแตกต่างด้านเพศ ด้านประสบการณ์ และวุฒิการศึกษา

1.3 ให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับ มัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 เพื่อเป็นแนวทางใน การศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป

2. ด้านการนำไปใช้

นำเสนอผลการวิจัยต่อหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ กรมวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ภายใน

เขตการศึกษา 2 สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 2 สำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 เพื่อนำไปสู่

2.1) การวางแผนนโยบาย และแผนงานส่งเสริมการบริหารหลักสูตร ระดับมัธยมศึกษาใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้มีผลดียิ่งขึ้น

2.2) การนำข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาไปปรับปรุงหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับ
มัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3) การนำข้อมูล ไปเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับ
มัธยมศึกษาต่อไป

2.4) การนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ในเขตการศึกษา 2 ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขต ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา

มุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ของ
หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 ใน 3 ด้าน คือ

- 1.1. ด้านการวางแผนหลักสูตร
- 1.2. ด้านการนำหลักสูตรไปใช้
- 1.3. ด้านการประเมินผลหลักสูตร

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยหัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 จำนวน 135 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 135 คน
โดยแยกเป็นจังหวัดยะลา จำนวน 24 คน จังหวัดปัตตานี จำนวน 33 คน จังหวัดนราธิวาส
จำนวน 46 คน และจังหวัดสตูล จำนวน 32 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากหัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 จำนวน 99 คน โดยใช้สูตรขยำน

(Yamane, 1977 : 1088 อ้างใน บุญธรรม กิจปรีดีบริสุทธิ, 2531 : 8-9) แล้วเทียบตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนโรงเรียนของแต่ละจังหวัด

8. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ

ในการวิจัยครั้งนี้ คือสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

3.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

3.1.2 ประสบการณ์ ได้แก่ ต่ำกว่า 3 ปี และ 3 ปีขึ้นไป

3.1.3 วุฒิกการศึกษา ได้แก่ ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า และสูงกว่าปริญญาตรี

3.2 ตัวแปรตาม

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พฤติกรรมการบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาของหัวหน้างานวิชาการใน 3 ด้าน คือ

3.2.1 พฤติกรรมการวางแผนหลักสูตร

3.2.2 พฤติกรรมการนำหลักสูตรไปใช้

3.2.3 พฤติกรรมการประเมินผลหลักสูตร

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้ไว้ดังนี้

1. หลักสูตรวิชาพลศึกษา หมายถึง หลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ใช้ในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เมื่อปีการศึกษา 2534
2. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 2 ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เขตการศึกษา 2 หมายถึง เขตการศึกษาตามโครงการพัฒนาการศึกษาส่วนภูมิภาค ของกระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 2 ประกอบด้วย จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล

4. หัวหน้างานวิชาการโรงเรียน หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้างานวิชาการโรงเรียนซึ่งเป็นงานหนึ่งใน 6 งาน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
5. พหุติกรรมการบริหารหลักสูตร หมายถึง การปฏิบัติหรือการดำเนินงานของบุคลากรในการบริหารหลักสูตรเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา ใน 3 ด้าน คือ ด้านการวางแผนหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านการประเมินผลหลักสูตร
6. การวางแผนหลักสูตร หมายถึง การเตรียมตัวล่วงหน้า อันได้แก่การสำรวจปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ การรวบรวมเอกสารข้อมูลต่าง ๆ การเตรียมพร้อมของบุคลากร สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่สอนวิชาพลศึกษา
7. การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การนำหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดปัจจัย และสภาพต่าง ๆ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อันได้แก่ การทำแผนการสอน การจัดครูเข้าสอน การใช้สื่อการสอน เทคนิคการสอน และการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษา
8. การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง การประเมินวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระของหลักสูตรวิชาพลศึกษา การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของครูผู้สอน ของนักเรียน รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษา
9. วิชาพลศึกษา หมายถึง วิชาที่จัดอยู่ในกลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ มีจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะและเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา มีความรู้ความสามารถ พัฒนาสมรรถภาพทางกาย ทางจิตใจ ตลอดจนเป็นผู้มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
10. ประสบการณ์ หมายถึง จำนวนปีที่บุคคลได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูหัวหน้างานวิชาการของโรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 3 ปี และ 3 ปีขึ้นไป
11. วุฒิการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของครูหัวหน้างานวิชาการโรงเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า และสูงกว่าปริญญาตรี